

Skolen og faae det derom nødvendige Vidnesbyrd meddeelt, naar det forældre eller Børge forlange det." vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

Enstemmigt med 76 Stemmer henvises Lovforslaget til 3die Behandling.

Ændringsforslag indfaldtes til Indlevering i Bureauet inden næste Dags Middag.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til 2den Behandling af Forslag til Lov om nogle Forandringer i Forligelsesvæsenet (1ste Behandling findes i Tidens Nr. 65 Spalte 998, Udvalgets Betænkning i Anhang B Spalte 371).

Foruden Udvalgets Forslag var der stillet følgende Ændringsforslag.

Forslag af L. C. Larsen:

Til Udvalgets Forslags § 8 tilføjes:

„Retshandlinger, der indankes for højere Ret, kunne ikke kjendes uefterrettelige paa Grund af Mangler ved Forligsklagen eller Forligsprøven.“

Forinden Forhandlingernes Begyndelse bemærkede

Formanden: Da de ærede Forslagsstillere som Medlemmer af Udvalget have været med om at stille det Forslag, der findes i Betænkningen om, at Loven gives en anden Stikelse, saa antager jeg, det er deres Mening, at deres oprindelige Forslag er tilbagetaget.

J. A. Hansen: Ja!

Ingen optog det oprindelige Forslag, og det var altsaa bortfaldet.

Udvalgets Forslags §§ 1—4 inclusive, med de dertil stillede Forslag af Udvalgets Mindretal, fattes først under Forhandling.

Udvalget (Dankier): Den noget forandrede Stikelse, hvori vi foreslaae at vedtage det indbragte Lovforslag, skyldes de Bemærkninger, der bleve gjorte ved første Behandling, og fornemmelig det indholdsrige Foredrag, vi havde den Ære at høre af den høitærede Justitsminister. Den Grundtanke, som man søger at gjennemføre i dette Lovforslag, er den at betragte en Fredsmæglers Kald som et offentligt, et kommunalt Ombud, og derfor at henlægge Ordningen deraf, Ud nævnelser af Fredsmæglerne, til de virkelige kommunale Autoriteter.

Jeg skal nu gjennemgaae de 4 §§, der ligge til Forhandling, og kortelig paavise, hvori de i Enkelthederne stille sig fra den nuværende Tilstand. Efter den nugældende Lovgivning har Forligskredsen samme Omfang som Amtet; dog har Amtmanden Bemyndigelse til at danne mindre Forligskredse indenfor sit Amts Omraade, og det er paalagt ham, saa meget som muligt, at sørge for, at Ingen faaer længere end 4 Mil til det Sted, hvor Forligelsescommissionen holdes. Vi foreslaae her, at Forligskredsen i Regelen skal falde sammen med Jurisdictionen, men at Amtsraadet dog skal være bemyndiget til at gjøre Forandringer deri, hvis det paa enkelte Steder maatte være til Ulempe, eller hvis det var til større Bequemmelighed, naar saadan Forandring skete. Det er naturligt, at det er paalagt Amtsraadet at offentliggjøre Grænserne for de særlige Kredse, hvis der skeer Forandring, og dette er stemmende med den nugældende Lovgivning.

Om § 2 angaaer, saa er den deri forskjellig fra den nugældende Lovgivning, at Forligsvæsenet nu paa Landet i Reglen er betroet til een Mand, nemlig Amtmanden, og paa andre Steder til Een eller To, som han har udvalgt, og at de Folk, som nu ere Forligelsescommissairer, som de kaldes, eller Fredsmæglerne, ere valgte for en ubestemt Tid, saalænge de selv ville røgte dette Kald, hvormod vi foreslaae, at Valget skal overføres til Amtsraadet, efter Forslag fra Sogneforstanderskabene, og at hver Fredsmægler kun skal vælges for 4 Aar og skifte saaledes, at der, hvis der kommer et nyt Element ind, kan være et ældre